

Joseph (Jozef) Cornelis Steenbeek is geboren op 25 juni 1889 in Utrecht. Hij was de zoon van Gerrit Steenbeek en Pieterella Josephine Dillewarde.

Jozef werd beroepsmilitair. Hij trouwde op 17 maart 1921 in Amersfoort met Paula Johanna Kroese.

In 1911 werd in Amersfoort het initiatief genomen om met Scouting te starten. Lou Baas Bekking werd troepleider van groep 1, die later de naam Cay Noya zou krijgen. De stad was daarmee één van de eerste tien gemeenten van het land waar Scouting zijn oorsprong had gevonden. Al snel werd een troephuis aan de Daam Fockemalaan gebouwd. Tijdens de Eerste Wereldoorlog werd het gebruikt om Belgische vluchtelingen op te vangen. In 1920 werden de welpen en de voortrekkers opgericht. Jozef werd in 1922 hopman van troep 1. De troep droeg een paarse das.

Groep 1 groeide uit zijn voegen en werd opgesplitst in twee groepen, Groep 1 (Cay Noya) en Groep 2 (FleHITE), met ieder ongeveer 50 leden. Scouting bleef groeien en in 1926 werd Groep 3 (Impeesagroep) opgericht waarbij de leden uit zowel groep 1 als groep 2 kwamen. Groep 1 droeg een oranje das, groep 2 een paarse en groep 3 een das die voor de helft oranje en de andere helft paars was. In 1934 werd besloten om alle groepen van een naam te voorzien.

Tijdens de mobilisatie was hij majoor der infanterie en was commandant bij 10 Grensbataljon. Na de capitulatie van het Nederlandse leger in mei 1940 begon de bezetter met het demobiliseren en ontmantelen van het Nederlandse leger. Ongeveer 250.000 bleven in hun garnizoenen, maar zo'n 22.000 werden over de grens gevoerd. Eind mei kregen de meeste krijgsgevangenen Nederlandse militairen in het buitenland hun vrijheid terug. De beroepsmilitairen moesten wel de toezegging doen dat ze de Duitse staat geen schade zouden toebrengen.

Op 15 mei 1942 kregen beroepsofficieren de oproep om zich binnen drie dagen bij de Duitse instanties te melden. Jozef meldde zich op de 15^e bij de kazerne in Ede. Hij kreeg nummer 31870. Hij woonde toen op Julianalaan 1. De militairen werden weer in krijgsgevangenschap genomen, mogelijk omdat de bezetter er achter kwam dat onder verzetsstrijders veel oud-militairen waren. De 2.027 beroepsmilitairen werden afgevoerd naar Oflag XIII B Neurenberg-Langwasser, een krijgsgevangenenkamp in Beieren. De locatie was een voormalig trainingskamp van het leger. Vanuit hier ging de groep op 1 en 2 augustus 1942 naar Stalag 371 Stanislaw, in het huidige Oekraïne, waar ze een paar dagen later aankwamen. Dit kamp was gevestigd in een voormalige (militaire) gevangenis. Om fit te

blijven werd in het kamp veel aan sport gedaan. Er werd ook veel gestudeerd in het kamp. Het officierskorps bleek op de meest uiteenlopende gebieden deskundigen te bezitten, die anderen van hun kennis wilden laten profiteren. Op juridisch en technisch gebied konden zelfs academische examens worden afgelegd, waarvoor de opgaven uit Holland werden opgestuurd.

Van Stanislau gingen de krijgsgevangenen op 17 januari 1944 met veewagons naar Oflag 67 Neubrandenburg. Het krijgsgevangenenkamp lag op het voormalige landgoed Fünfeichen in Mecklenburg, Duitsland. Op 1 juni 1944 ging Jozef vervolgens naar Ilag VII / Oflag Tittmoning. Oflag VII-CZ was een krijgsgevangenenkamp voor officieren in het kasteel van Tittmoning in Duitsland. Dit kamp werd bevrijd door de Amerikanen.

Op 1 juni 1945 kwam hij aan in het Ontvangst-Centrum Gerechtvaardigde Krijgsgevangenen in Weert.

Meer informatie

[Geboorte Jozef Cornelis Steenbeek op 25 juni 1889 te Utrecht, provincie Utrecht » Open Archieven](#)

[Huwelijk Jozef Cornelis Steenbeek & Gerrit Steenbeek & Pieterella Josephine Dillewarde & Paula Johanna Kroeze & Paulus Cornelis J.P. Kroeze & Johanna van der Veen op 17 maart 1921 te Amersfoort, provincie Utrecht » Open Archieven](#)

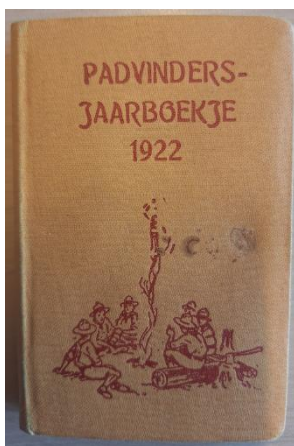
[Registratie » Open Archieven](#)

[Registratie Jozef Cornelis Steenbeek op 25 juni 1889 te Utrecht » Open Archieven](#)

[Joseph Cornelis Steenbeek \(Utrecht, 25 juni 1889 - locatie onbekend, datum onbekend\) - Oorlogsbronnen.nl](#)

[Joseph Cornelis Steenbeek \(NIMH / Nederlands Instituut voor Militaire Historie\) - Nederlands Instituut voor Militaire Historie](#)

Padvindersjaarboekje 1922

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.